

Controlling your emotions #1

Tunteiden hallinta, osa 1

Hei kaikki,

Toisinaan on vaikea uskoa sitä, mutta tunteet ovat lahja Jumalalta ja osa siitä, mikä tekee meistä Hänen kaltaisensa. Mutta ne voivat todellakin aiheuttaa meille ongelmia!

Jopa tunteen/emootio määritelmät vaihtelevat sanakirjasta toiseen, mikä viittaa siihen, että meillä ihmisillä on vaikeuksia mielessämme käsittää, mitä ne ovat. Määrittelyt eri lähteissä pitävät sisällään seuraavia: "Mielentila, joka on peräisin omista olosuhteista" ja "tietoisuuden tila, jossa koetaan iloa, surua, pelkoa, vihaa tai vastaavaa" ja "emootio on monimutkainen reaktio ympärillämme oleviin tilanteisiin." Oikeasti... monimutkainen reaktio tilanteisiin...?

Tiedämme mitä tunteet ovat, mutta emme kykene löytämään selvää kuvausta, josta olisimme yhtä mieltä! Se suututtaa minua niin! Odota... se naurattaa minua... odota... se on minusta turhauttavaa... odota... voi, tunteet. Jumalan antamia, mutta usein paholaisen käyttämiä, jotta hän voisi tehdä elämämme kurjiksi sellaisella taidolla, joka saa meidät välillä tuntemaan, että olisimme marionetteja hänen käsissään.

Tunteisiin voivat vaikuttaa hormonit, olosuhteet, verensokeritasomme, elokuva jota olemme katsomassa tai hieno ilta ulkona ystävien kanssa. Hautajaisista syntymiin, häistä Herralta tuleviin kosketuksiin, jotka kulkevat hengestämme ulospäin häkellyttäen tunteitamme, ja niin monet muut asiat. Siitä huolimatta suuri osa seurakuntakulttuuristamme on korvannut voitelun tunteella, minkä tuloksena on kristittyjä, jotka eivät erota Jumalan ääntä ja omia ajatuksiaan ja tunteitaan toisistaan.

Kuvaan voitelua Jumalan läsnäoloksi, jonka voimme tuntea hengessämme. Ja monet kristityt toimivat tunteesta (tai jopa) pelon hengestä käsin, mutta kutsuvat sitä uskoksi.

Miksi Isä antoi meille tunteet?

Ihmisolennot luoneen Jumalan näkökulmasta tehdäkseen meidät täysin vapaan tahdon omaaviksi, Hänen täytyi suoda meille kyky ajatella (järki) ja kyky tuntea (tunne), jotta voisimme asianmukaisesti ymmärtää Häntä ja Hänen luomakuntaansa ja toimia hyvin kummassakin maailmassa – hengellisessä ja luonnollisessa. Olemme emotionaalisia, koska Luojamme on emotionaalinen, minkä tuonnempana osoitan.

Ymmärrämme älyllisesti taidetta, mutta juuri tunteidemme kautta tunnemme, mitä taide kommunikoi. Älyllisesti ymmärrämme, että auringon olo alhaalla horisontissa tarkoittaa sitä, että sen valo kulkeutuu tomukerrosten läpi, mutta panemme tuon ajatuksen syrjään jotta voimme ihastella tuota näkyä pysähtyessämme ihaillemaan auringonlaskun ohimenevää kauneutta. Vauvalla on taipumus muuttaa kaikkein älyllisinkin mies tai nainen lässyttäväksi idiootiksi, jonka suusta tulee kaikenlaisia outoja ääniä ja joka vääntelee naamaansa ollessaan lapsen kanssa vuorovaikutuksessa.

Tarvitsemme tunteitamme, sillä niiden on määrä tasapainottaa meidän ajatusprosessejamme. Ilman tunnetta meistä tulee robotteja, loogisempia kuin Star Trek – televisiosarjan Spock, liian älyllisiä tuntemaan tunteita, ja sen tähden liian kylmiä kykenemään tuntemaan Jumalan läsnäoloa hengessämme, tuntemaan intohimoista rakkautta, liian tunteettomia antamaan emotionaalista tukea puolisolalle. Kuitenkin jos olemme pelkkää tunnetta, teemme päätökset lähtien talousasioista aina ihmissuhteisiin ja kaikkiin asioihin niiden välillä ajattelematta niitä perusteellisesti, mikä johtaa sydänsuruihin ja kurjuuteen. Juuri tasapaino tunteiden hallinnan ja asioiden perusteellisen ajattelemisen välillä aikaansaa sen, että voimme osoittaa Jumalan tahdon elämässämme, minkä seurauksena on siunauksia ja rauha.

Laulaja Jewel in kappaleessa "Tahdon" on säe, joka sanoo "Elämä voi viedä kauan aikaa, jos teet väärän päätöksen", se on niin totta. Kun Paavali luettelee 'lihan tekoja' ja 'hengen/Hengen

hedelmää' Gal. 5: 19-23:ssa, monet jompaankumpaan kuuluvista ovat tunteita tai vähintäänkin tulevat tunteiden kautta julki:

"...aviorikos (jota Jeesus kuvasi Matt. 5:28:ssa tunne-elämän fantasiana seksistä jonkun toisen kuin oman puolisosin kanssa, haureus on Jeesuksen mukaan tuon fantasian toimeenpaneva fyysinen teko), viha, riitaisuus, mustasukkaisuus, raivo, kateellisuus, rakkaus, ilo, rauha, armahtavuus, hyvyys, itsehillintä..." (suomennos englannista tässä)

Juuri tuosta tunteen ja hengellisen virtauksen sekoituksesta olemme kiinnostuneita. Kuinka hallitsemme tunteemme, kuinka ajattelemme päätöksiämme perusteellisesti ja löydämme Jumalan tahdon tasapainottaessamme tunteen ja logiikan? Mikä on meidän osuutemme ja mikä on Jumalan osuus? Kuinka paljon tervettä järkeä Jumala odottaa meidän käyttävän ja kun koemme pelkoa siitä, mitä voisi tapahtua tai mikä voisi mennä pieleen, kuinka löydämme Hänen vakuutuksensa tunteistamme (tai hengestämme) siitä, että Hän ei salli sen pahimman mahdollisen vaihtoehdon, jonka ympärillä tunteemme heiluvat, tapahtua?

Älyn ja tunteiden välinen tasapaino

1.Moos. 3:21:ssa meille kerrotaan, että Herra itse tappoi eläimiä tehdäkseen Aadamille ja Eevalle puvut nahasta. Tämä oli ensimmäinen suora ohje ja profetia tulevasta uhrista, joka peitti meidän syntimme, jopa poisti synnin, joka oli tullut maailmaan. Vaatetuksen on siten tarkoitus ylistää Jumalaa ja muistuttaa meitä siitä, että vaatteet ovat symboli Hänen suojastaan ihmiskunnalle ja Hänen uhristaan meidän syntimme tähden. Ikävää, että valtaosa muotiteollisuudesta on kieroutunut ja tehnyt vaatetuksesta seksuaalista ja sellaista, joka ylistää Hänen luotujaan Luojan sijasta.

Mutta Adamia ja Eevaa opastettiin symboleista ja varjoista siinä eläinuhriin, joka mahdollisti sen, että heidän syntinsä peitettiin ja he siirsivät tämän tiedon lapsilleen Kain ja Aabelin mukaan luettuina. Aabel uhrasi veriuhriin taipuen Jumalan vanhurskauden alaiseksi.

Ei kunnioitusta – ensimmäinen tunnekonflikti

Kain kuitenkin kapinoi sitä mallia vastaan, että veriuhri on uhri ja tunnustus siitä, että Jumala peittää heidän syntinsä, ja sen sijaan hän tarjoaa omien ponnistelujensa, hänen omasta voimastaan tulleita vihanneksia, mikä antaa mallin, jota kaikki valheuskonnot seuraavat. Mikä tahansa uskonto tai mikä tahansa ponnistelu jopa kristinuskossa, joka yrittää lähestyä Jumalaa siitä käsin, mitä me olemme tehneet, on samaa henkeä kuin Kainin uskonnolliset pyrkimykset tulla Jumalan luo omin ehdoin.

Ei ole merkitystä sillä, vaatiiko tuo uskonto, että käytetään tietynlaista vaatetusta, peseydytään tietyssä joessa, annetaan lahjoja kuolleille sukulaisille, kuljetaan ovelta ovelle etsimässä käännyttäviä, sanotaan vakiorukouksia vakioaikoihin tai noudatetaan mitä tahansa muuta ihmistekoista kaavaa, ne kaikki torjutaan, sillä ne ovat kuin Kainin uhri, joka on hänen omista ponnisteluistaan lähtöisin.

Tämän vuoksi silloin, kun Vanhassa testamentissa tehtiin alttari eläimen uhraamiseksi Jumalalle, Hänen ohjeensa oli, ettei pitänyt yrittää muotoilla kiviä millään tavoin, vaan käyttää ne sellaisina kuin ne maasta löytyivät – mikään pelastukseen liittyvä ei voinut olla peräisin ihmisen ponnisteluista. Sen tähden Jumala antoi ihmisille ohjeen riisua kengät Hänen läsnäolossaan Vanhassa testamentissa, koska kengät ovat ihmistekoa eikä kukaan tule Jumalan luo omien ponnistelujensa pohjalta – Jumala piti kiinni siitä, että he tulivat paljasjalkaisina kuten heidät luotiin.

Ajatusten, tunteiden ja Jumalan välinen ristiriita

Kun Kainin vihanneksia ei oteta vastaan, hän on vihainen, surullinen ja vihainen Jumalalle. Pian hän purkaa vihansa veljeensä, vaikka Herra teki useita yrityksiä saada Kainia käsittelemään ajatuksiinsa ja tunteitaan ennen kuin tämä ryhtyisi toimenpiteisiin – mutta Kain, kuten niin monet meistä, sivuutti Jumalan pyrkimykset vedota oikeisiin ajatuksiin ja tunteisiin ja murhasi veljensä. Tuo prosessi on tiekartta vielä tänäänkin, sillä Jumala ei ole muuttunut siinä tavassa, jolla Hän käsittelee meitä, kun

olemme ajatustemme ja pyörivien tunteidemme välisessä ristiriidassa.

Ja tästä jatkamme ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn

Controlling your emotions #2

Tunteiden hallinta, osa 2

Hei kaikki,

Avasin tämän kirjoitussarjan viime viikolla näyttäen olosuhteet koskien ensimmäistä muistiin merkittyä syvällistä Raamatun kohtaa, joka kertoo yksityiskohtaisesti ihmisen järkeilyn ja tunteen sekoituksesta ja siitä, kun Jumala käsittelee meitä niihin liittyen. Jatkamme siitä, että Kain oli vihainen Jumalalle, koska Jumala ei hyväksynyt Kainin uhria, joka koostui kiroitusta maasta tulevista vihanneksista.

Tunteet kiehuvat hallitsemattomasti

1. Moos. 4:5 kertoo Kainin vihastuneen Jumalalle siitä, että Jumala ei hyväksynyt hänen uhriaan ja hänen kasvonsa synkistyi - hän oli vihainen, surullinen, turhautunut. Sen sijaan, että Kain olisi taipunut Jumalan vanhurskauden alaisuuteen, hän valitsi itsepäisesti vastustaa noin toimimista ja piti kiinni omasta asenteestaan haluten ehdottomasti tulla Jumalan luo omassa voimassaan - ja sitten Kainilla oli otsaa olla vihainen Jumalalle, koska Hän ei hyväksynyt hänen ponnistelujaan.

Tämä on NIIN inhimillistä, eikö olekin? Paastoamme päiväkausia saadaksemme rukousvastauksen ja sitten ihmettelemme, miksi Jumala ei ole ryhtymässä toimenpiteisiin? Yrittäessämme tehdä Häneen vaikutusta, kun haluamme ehdottomasti pidettyä ruoasta, jotta voisimme manipuloida Häntä ryhtymään toimenpiteisiin puolestamme, meistä on tullut Kain, ja hänen tavoin vihastumme, kun taivas ei vastaa. Paasto vie meidät suurempaan herkkyyteen, kun ruoantarpeemme vähitellen vähenee, niin että voimme keskittyä hengellisiin asioihin, mutta se ei saa Jumalaa ryhtymään toimenpiteisiin.

Annamme aikaa ja rahaa ajatellen 'katso sitä hyvää mitä teen Isä, etkö vastaisi samalla mitalla ja vastaisi siihen rukouspyyntööni, johon todellakin tarvitsen vastauksen' - meistä on uudestaan tullut Kain, joka lähestyy Jumalaa siltä pohjalta, mitä me olemme tehneet, yrittäen saada Häntä ryhtymään toimenpiteisiin meidän puolestamme.

Aabel vaelsi yksinkertaisesti Jumalan kanssa ja teki nöyrästi sitä mitä Jumala odotti ja halusi - ja Jumala hyväksyi hänet.

Malli siihen, kuinka Jumala puuttuu tunteiden hallintaamme

Se, mitä tapahtuu sen jälkeen, kun Jumala torjuu Kainin pyrkimykset tulla Hänen luokseen omin ehdoin, antaa mallin siihen, kuinka Jumala käsittelee meidän tunteitamme vielä tänäänkin - näemme saman toimintamallin, samat keinot, samat yritykset, joilla Hän yrittää tavoittaa meidät ennen kuin tunteemme saavat meissä vallan. Hän kysyy Kainilta kolme eri kysymystä, eikä Kain kuitenkaan vastaa yhteenkään: "Miksi olet vihainen?" "Miksi olet surullinen?" "Jos teet oikein, eikö sitä hyväksyttäisi?" (1. Moos. 4: 6-7, suomennokset tässä)

Luemme nuo puolessa sekunnissa usein tajuamatta, että tämä oli keskustelu ja Jumala, kuten kuka tahansa, odotti vastausta jokaisen kysymyksen jälkeen: Miksi olet vihainen?

Juuri siinä - tuo on se kohta, jossa Isä tavoittaa meidät - Miksi olet vihainen? Tutki sydäntäsi, tutki motiivejasi, tutki tilannettasi älyllisesti ennen kuin annat tunteiden ottaa hallinnan ja vallan tilanteessa. Miksi olet vihainen? Katso sisällesi, astu askel taaksepäin ja tutki tilannetta älyllisesti. Miksi olet vihainen?

Jeesus sanoi myöhemmin Matt. 5:22:ssa, että jos ihminen on vihainen (hengelliselle) veljelleen ilman syytä, hän asettaa itsensä eriasteisten kurinpitotoimien ja seurausten vaaraan. Oikeutettu viha ei ole syntiä. Viha ilman syytä on syntiä. Meidän odotetaan viilentävän tunteemme ja olemaan rehellisiä ja totuudellisia itsemme ja Jumalan suhteen ja tekemään sen, mikä on oikein ajattellessamme perusteellisesti vihamme syitä. Jos näemme syntiä sydämessämme, teemme parannuksen tunnustaen, että vihamme ei ole oikeutettua. Jos se on oikeutettua, emme ole tehneet syntiä.

Ensimmäinen yritys tunteiden hallintaan: tutki tilannetta loogisesti ja älyllisesti - hallitse tunteesi

Kain oli ensiksi vihainen Jumalalle ja toiseksi vihainen veljelleen. Hän jätti vastaamatta Jumalan ensimmäiseen kysymykseen: Miksi olet vihainen? Se oli Herran yritys saada hänet tutkimaan sydäntään älyllisesti ja saamaan tunteensa taipumaan logiikalle. Aut - siinäpä vasta ajatus - jotkut ihmiset eivät ole koskaan oppineet hallitsemaan tuota taitoa. Jotkut ihmiset antavat suurimassa osassa tapauksia ja tilanteita tunteidensa kuohahtaa välittömästi ja räjähtävät jollekulle/joillekuille ilman pidäkettä ajattelematta lainkaan ensin, ovatko he oikeutettuja vihassaan. He ovat hengellisiä vauvoja ja itse asiassa ihmisolentoina tunne-elämältään vauvoja tai vähintäänkin lapsia.

Tunnen monta miestä ja naista, jotka vaikka ovatkin vuosiensa puolesta kypsiä, ovat tunne-elämältään 10-vuotiaita, mutristavat suutaan ja vaativat oman tahtonsa toteutumista ja ovat halukkaita näyttämään maailmalle raivokohtauksensa ja sen, että ovat harmistuneita. Siinä toimitaan kuin taapero... raivokohtaus, jep, aikuiset käyttäytyvät lasten tavoin - tunne-elämältään kitukasvuisina he voivat saavuttaa vain rajoitetun menestyksen elämässä, ihmissuhteissa, uralla, Jumalassa, koska he eivät ole valinneet hillitä tunteitaan. Olen varma, että lukija tuntee muutamia aikuisia, jotka ovat tunne-elämältään taaperoita, tunne-elämältään 8-vuotiaita, tunne-elämältään 10-vuotiaita, tunne-elämältään 12-vuotiaita - ihmisten tunne-elämän kasvu jää kitukasvuisiksi kaikissa iissä. Ne jotka sallivat tunne-elämänsä kypsyvän samalla kun he kypsyvät fyysisesti, nousevat huipulle ja kykenevät vaeltamaan Jumalan kanssa ja näkemään menestyksen elämässään.

Sen jälkeen kun Herra kysyy Kainilta, miksi hän on vihainen eikä kuitenkaan saa mitään vastausta, Herra yrittää tavoittaa hänet toisella tavalla. Kain tiesi aivan hyvin, kuten tiesivät Aadam, Eeva ja Aabel, mikä merkitys oli sillä, että veri peitti heidän syntinsä, mutta Kain oli haluton olemaan rehellinen, joten Herra omaksuu toisen lähestymistavan, tällä kertaa suoraan Kainin tunteisiin menevän: "Miksi olet surullinen?"

Jumalan odotusten juuri ja meidän kykymme

Hepreaksi siinä sanotaan sanatarkasti: "Miksi kasvonilmeesi on venähtänyt?" Juurisana 'venähtämiselle' on 'panah', joka tarkoittaa 'kääntyä'. Toisin sanoen Herra saattoi nähdä Kainin kasvojen ilmeen muuttuneen, kun Hän ei ollut hyväksynyt Kainin oman hikoilun tuomaa uhria, kun taas Aabelin uhri hyväksyttiin. Kainin kasvat heijastivat hänen tunteitaan. Hän ei piilottanut mitään. Ensimmäinen kysymys oli osoitettu Kainin älylle. Toinen hänen tunteilleen - miksi näytät noin suurta surua kasvoillasi ja tunteissasi Kain?

Jälleen Kain kieltäytyy tutkimasta tunteitaan. Tämä osoittaa meille, että ihmisellä VOI olla valta sen yli, mitä hän tuntee, omien tunteidensa yli. Tämä osoittaa meille, että ihminen VOI tutkia tunteitaan älyllisesti ja päätellä, onko hänen tunteensa oikeutettu, ja sen tähden onko hänen tunteensa 'oikeaa' tuohon tilanteeseen nähden. Kyllä, hänen vihan ja surun tunteensa olivat oikeita hänen tunteidensa suhteen, mutta eivät oikeita siinä suhteessa, että ne olisivat oikeutettuja - sen tähden Jumala odotti hänen ottavan tunteensa hallintaan ajatuksillaan, siltä pohjalta, että oliko se, mitä hän tunsu, oikein vai ei tuohon tilanteeseen nähden.

Kun Kain ei vastaa kysymyksiin 'Miksi olet vihainen?' ja 'Miksi kasvonilmeesi on venähtänyt?' - toisin

sanoen Kain kieltäytyy tutkimasta itseään älyllisesti tai emotionaalisesti, Herra menee kolmannella kerralla suoraan asian ytimeen, vedoten jälleen logiikkaan: "Jos teet oikein, eikö sitä hyväksyttäisi?"

Huomaa tapa, jolla Jumala odottaa meidän lähestyvän elämäntilanteita - loogisesti, älyllisesti, tekemällä sitä mikä on oikein koska se on oikein ja sen tähden tutkimalla tunteitamme ja pitämällä ne ajatusprosessiemme hallinnan alaisina - ainakin mitä tulee oikeaan ja väärään. Itket surullisen elokuvan lopussa - siitä en puhu. Mutta kun löydämme itsemme tilanteesta, jossa tunteemme kuohahtavat, meidän odotetaan, kuten Kainin odotettiin, tutkimaan ensin itseämme ja motiivejamme ajattelemalla oikein, jotta saamme selville, ovatko tunteemme vanhurskaita tunteita tuohon tilanteeseen nähden. Jos ne eivät ole, meidän tulee ottaa ne hallintaamme järjen mukaisesti ajatellen ja ajatella tilanteesta oikealla tavalla, Jumalan tavalla.

Elämämme tulee pyöriä oikean ja väärän ympärillä, oikeudenmukaisten motiivien ja oikeudenmukaisten toimenpiteiden, ei tunteiden ympärillä. Kain ei tuntenut itseään onnelliseksi, mutta hänen olisi tullut ottaa valta tunteidensa yli ja tehdä sitä, mikä on oikein. Jos hän olisi tehnyt oikein, hänen tunteensa olisivat muuttuneet positiivisiksi. Kainin hallitsemattomat tunteet ovat tuomassa kuoleman Paratiisiin, aivan kuten monet ihmiset nykyään ovat tuoneet hillitsemättömien tunteidensa kautta kuoleman ihmissuhteisiin ja työpaikkaan, avioliittoihin ja perheenjäsenten välisiin suhteisiin - ja tästä jatkamme ensi viikolla. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn

Controlling your emotions #3

Tunteiden hallinta, osa 3

Hei kaikki,

Pohdi sitä, kuinka maailman kulttuuri rohkaisee ihmisiä elämään tunteiden kautta järjellä ajattelemisen sijaan: mainonta suunnitellaan aikaansaamaan meissä tarkoin määrättyjä tunnereaktiota, olipa sitten kyse söpöstä mainoksesta, hassusta mainoksesta tai seksikkästä mainoksesta, ne kaikki on suunniteltu herättämään tunteita enemmän kuin logiikkaa. Pohdi auditorioseurakunnan kulttuuria. Kaunis rakennus, rämäkkä aloitus useimmissa jumalanpalveluksissa sellaisilla lauluilla, jotka on suunniteltu saamaan ihminen nousemaan ylös ja liikkumaan, vetoamukset rahasta ja vapaaehtoisena toimimisesta jossakin työmuodossa, tai sielua väräyttävä viesti, joka on suunniteltu motivoimaan seurakuntaa - kuten olen sanonut, suuri osa auditorioseurakunnan kulttuurista on korvannut voitelun (Jumalan ilmeisen läsnäolon) tunteilla. Maailma yrittää opettaa ihmisiä elämään tunteiden kautta. (Ja monet 'kristilliset' nettisivustot linkittyvät pelon henkeen ja saavat aikaan sen, että uskovat palaavat sivustoille pelosta käsin sillä verukkeella että 'haluan vain nähdä mitä tapahtuu vaihtoehtomediassa', mutta kyse on oikeasti pelon hengen peittelystä)

Jumala loi meidät elämään tasapainossa niin, että järjenkäyttömme ja logiikka toimivat yhdessä vaeltaessamme Hänen kanssaan halki elämän.

Viimeaikaiset tutkimukset osoittavat, että ihmisen (Y-ikäryhmä) keskiverto keskittymiskyky on pudonnut vuosisadan vaihteen 12 sekunnista vain 8 sekuntiin nykyisin. Aivan niin, sinulla on kahdeksan sekuntia vangita TV- tai lehtimainostasi tai artikkelia katsovan henkilön mielenkiinto - tuo logiikasta irtaantuminen selittää niin paljon, eikö? Se selittää, miksi politiikasta on tullut ainakin Yhdysvalloissa niin ilkeää. Minun sukupolveni opetettiin käymään ideoiden, ei ihmisen kimppuun. Tänäpäin tilanne on päinvastainen. (Tässä linkki vain yhteen tuollaista englanninkielisestä raporteista siltä varalta, että olet kiinnostunut: <https://www.prlog.org/12654134-freelance-writer-kimberly-blakers-blog-to-help-businesses-address-declining-attention-spans.html>)

Niin toimii myös seurakuntakulttuuri

Huomasin tunteiden ottaneen vallan Jumalan Sanan ja teiden tutkimiselta 1980-luvulla, ja siitä tuli selvempää 1990-luvulla siinä määrin, että 1990-luvun lopulla monet ihmiset samaistivat tunteen Pyhään Henkeen. Tunteiden herättäminen vastasi monille seurakunnille Pyhän Hengen kokemista. Väärin. Väärä henki.

Näin Uskon Sanan (-liikkeen, suom. lisäys) opettajien ottavan jakeita (erityisesti rahaa koskevia) irti asiayhteydestä ja rakentavan oppia siinä määrin, että luulin, ettei kukaan täysipäinen uskoisi sitä - kuitenkin miljoonat uskoivat. Kun menin töihin toiseen palvelutyöhön, joka antoi tukensa ja suosi pastoreita, jotka rakensivat esirukoilemisen ja henkilökohtaisen profetian antamisen epäterveelle tasolle, ja näin 'henkilökohtaisen profetian' tuhoavan monia elämiä, kun ei käytetty tolkkua ja tervettä järkeä, ja ajattelin, että olemme varmasti lähellä aikojen loppua!

Ja nyt kun internet yhdistää ihmisiä, jotka ovat antautuneet kaikenlaiselle lähtien tavallisesti omatusta pelon hengestä aina jokaiseen liikkeellä olevaan harhaiseen ja outoon uskomukseen, kaikki Jumalan nimessä, ihmettelen, mihin meni kyky käyttää järkeä? Milloin tulimme tilanteeseen, jossa uhrasimme Jumalan meille antamat aivot suosiaksemme tunteisiin perustuvia uskomuksia, jotka ovat kietoutuneet hengellisyyteen, joka saa ihmiset hylkäämään kaiken logiikan ja terveen järjen? Terve järki ei ole kovin yleistä enää. Älkää hämmentäkö minua tosiasioilla, olen jo tehnyt päätökseni. Ihmiset haluavat olla oikeassa enemmän kuin he haluavat totuutta.

Takaisin Kainiin...

Herran kysytyä kolme kysymystä ja jäätyä vaille mitään vastausta: " Miksi olet vihainen?" "Miksi olet

surullinen?" "Jos teet oikein, eikö sitä hyväksyttäisi?" Herra laatii suunnitelmansa. Hänen metodinsa tunteiden käsittelyyn, joka tässä tapauksessa, kuten niin usein meidän kohdallamme, jos asiaa ei käsitellä asianmukaisesti, voi johtaa syntiin ja väärin päätöksiin: " Eikö niin: jos teet hyvin, voit kohottaa katseesi; mutta jos et hyvin tee, niin väijyy synti ovella, ja sen halu on sinuun, mutta hallitse sinä sitä. " (1. Moos. 4:7)

Olemme kadottaneet tuon selkärangan nykyään - käsitteen, että hallitsemme synnin halua. Haluamme sielunhoitoa, haluamme välitöntä vapautusta, haluamme jonkun saavan sen kaiken menevään pois, poistamaan sen kiusauksen meistä kerta kaikkiaan! Väärin! Olemme maan päällä, paholainen on irrallaan, ruumiisi haluaa tehdä syntiä ja sinun täytyy käyttää itsekuria (luulen joidenkin ihmisten pitävän sitä kirosanana - itsekuri, oi, sanoin sen taas. Itsekuri.) "Synti väijyy ovella, ja sen halu on sinuun, mutta hallitse sinä sitä!"

Tunne on ovi siunaukseen tai kiroukseen

Huomaa yhteys tunteeseen oviaukkona, jonka kautta Kain joko pitäisi paholaisen elämänsä ulkopuolella tai päästäisi sen sisään. Jumala sanoi hänelle: ' jos et hyvin (oikein, suom. huom.) tee, niin väijyy synti ovella...' Tartu kipuusi, Kain. Tartu pettymykseesi ja vihaasi, Kain. Pidättele tunnettasi ja AJATTELE... ajattele perusteellisesti järjellä, tee mitä on oikein!

Juuri siinä - juuri tuossa hetkessä, päätöksessä tehdä oikein tai väärin, on ensimmäinen puolustuslinja - logiikka. Järjen käyttäminen. Mutta juuri yhdistelmä sitä, että käännytään pois totuudesta ja sitä, että antaudutaan väärille tunteille, avasi oven murhalle. Jaakob kirjoittaisi myöhemmin 3:14:ssa kirjeensä kohdassa, joka käsitteli sitä, että on oman sydämensä suhteen älyllisesti rehellinen: " älkääkä valhetelko totuutta vastaan" (kun näet sydämessäsi jotakin, mikä ei ole oikein, sen sijaan että piilottaisit sen, myönnä se Jumalalle ja käsittele se). Älä valehtele vastoin totuutta.

Sitä juuri Kain teki - valehteli vastoin totuutta. Hän tunsu sydämensä, hän tiesi minkä tekeminen oli oikein, mutta hän ei halunnut. Juuri väärä ajatus avasi oven väärälle tunteelle, joka johti syntiin. Hän tahtoi tehdä asiat niin kuin itse halusi, hän halusi ehdon tahdoin.

Meille ei opeteta, että tunteet voivat muuttaa suuntaa niin kuin lippu tangossa tuulen kääntyessä, mutta se on totuus. Jos keskityt siihen, mistä et pidä puolisosasi tai elämässäsi, nuo väärät ajatukset johtavat siihen, että tunteesi kääntyvät hänestä pois ja nostavat vääriä ajatuksia (valheita) siitä, kuinka paljon paremmin asiasi olisivat, jos olisit yksin tai kuinka se ja se olisi parempi puoliso... ja kuolemankierre alkaa. Kuolema ihmissuhteille, kuolema sille, mitä sinulla on ja mikä on hyvää ja oikein.

Jos ihminen pidättelee tunteitaan ja astuu askeleen taaksepäin tarkastelemaan älyllisesti suurempaa kokonaisuutta, sanotaanko tuota puolisoa tässä tilanteessa ja tutkii älyllisesti sitä, miksi hän alun alkaen rakastui ja haluaa sitä, mikä ON oikein heidän elämässään ja avioliitossaan, silloin tunteet alkavat vaihtua suotuisaan suuntaan. Matt. 7:12:n & Lk 6:21:n ohje, jota kutsumme 'kultaiseksi säännöksi' on itse asiassa tiekartta terveeseen ajatukseen, jota seuraa terve tunne:

"Kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille." Ajattele sitä perusteellisesti. Se on käsky olla aloitteellinen, olla hyökkäyskannalla ja aktiivisesti elämäntyylinä tehdä toisille sitä, mitä haluaisit heidän tekevän sinulle. Et odota sitä, että he muuttavat mielensä ja näkevät asiat sinun tavallasi - teet heille samoin kuin tahtoisit heidän tekevän sinulle.

Haluat aviomiehesi vievän sinut romanttiseen ravintolaan - ole sinä aloitteellinen ja vie hänet ulos. Haluat hänen lopettavan epäkunnioittavan käytöksensä sinua kohtaan muiden ihmisten läsnä ollessa, silloin etsit tapoja kohdella häntä kunnioittavasti ja arvostavasti puhuessasi hänestä ystäville.

Miehet - jos haluat vaimonne olevan rakastavampi kotona, niin silloin alat kohdella häntä rakkaudella, etsit sellaisia erityisiä tapoja tehdä hänelle hyvää, joita haluaisit kovasti hänen tekevän sinulle.

Tunteet seuraavat ajatusprosesseja ja tekoja. Älä pakota ajatuksiasi seuraamaan tunteitasi; Kain teki niin. Tunteidesi tulee seurata terveitä ajatusprosessejasi ja terveitä tekojasi. Rakenna siltä tai rakenna muuri. Joskus sinun täytyy rakentaa silta monin tavoin ja useasti ennen kuin muuri sortuu, ja toinen henkilö alkaa rakentaa siltaa omasta näkökulmastaan käsin.

Murhan JÄLKEEN toinen jae on sama kuin ensimmäinen

Olen käsitellyt tähän mennessä vain Kainia, mutta koska tämä on ensimmäinen tapaus, jossa käydään taistelua logiikan ja tunteen välillä ja jossa on esillä se, kuinka Jumala käsittelee meitä näiden asioiden suhteen, se luo toimintamallin, jonka näemme toistuvasti halki Raamatun ja vielä meidän päivinämme. Herra ei ole muuttunut ja Hän käsittelee meitä ja Hänellä on samat odotukset meitä kohtaan kuin Hänellä oli silloin muinoin Kainia kohtaan. Hän käyttää jopa samoja metodeja yrittäessään tavoittaa meidät ennen kuin teemme valtavan virheen.

Olen tähän mennessä käsitellyt vain Kainia ENNEN kuin hän tappoi Aabelin. Herra oli yhtä armollinen häntä kohtaan murhan jälkeen. Hän kysyi Kainilta: "Missä on veljesi?", mihin Kain valehteli noudattaen sitä kaavaa jota ovat käyttäneet tunteiltaan ja älyllisesti väärässä olevat siitä lähtien: "En tiedä; olenko minä veljeni vartija?"

Kainin syöksyn eteneminen ja se kuinka Jumala yritti tavoittaa häntä, näyttää meille Herran teiden tiekartan. Hän on lempeä ja laupias ja lähestyy meitä kysymyksin, joiden tarkoituksena on osoittaa meille virheelliset ajatuksemme ja tunteemme, ja osoittaa meille oikea tie - ja kehottaa meitä käymään tuolle oikealle tielle.

Katsomme toisia esimerkkejä ensi viikolla, siihen saakka... miettimisen aihetta! Siunauksin,
John Fenn

Controlling your emotions #4

Tunteiden hallinta, osa 4

Hei kaikki,

Nyt kun olemme selostaneet Herran tapoja käsitellä Kainia ja meitä, voimme tarkastella sitä, kuinka Hän käsittelee omia tunteitaan sekä sitä, kuinka Hän on vuorovaikutuksessa kanssamme tunteiden tasolla – tuo saattaa kuulostaa oudolta, mutta ajattelepa Moosesta kun Herra halusi pyyhkiä Israelin pois kartalta ja aloittaa alusta uudelleen perheensä suhteen 2. Moos. 32:10-14:ssä: "Anna minun olla, että vihani leimahtaisi heitä vastaan, hukuttaakseni heidät; mutta sinusta minä teen suuren kansan!"

Tuo on tunnetta! Raivo (engl. Raamatunkäännös) tulee erottaa vihasta siinä, että viha on muuttumatonta, kun taas raivo leimahtaa nopeasti ja kuolee aivan yhtä nopeasti.

Herra koki (oikeutetun) raivon tunteita Israelia kohtaan israelilaisten sydänten ollessa paatuneita Häntä kohtaan. Se oli oikeutettua, joten se ei ollut syntiä, kun taas epäoikeutettu raivo olisi syntiä samalla tavoin kuin epäoikeutettu viha on syntiä, kun taas oikeutettu viha ei ole.

Kuinka Mooses puhui Herralle Herran tunnetilassa? "Herra, miksi sinun vihasi syttyy omaa kansaasi vastaan, jonka olet vienyt pois Egyptin maasta suurella voimalla ja väkevällä kädellä? Miksi egyptiläiset saivat sanoa: 'Heidän onnettomuudekseen hän vei heidät pois, tappaaksensa heidät vuorilla ja hävittääksensä heidät maan päältä'? Käännä vihasi hehkusta ja kadu (engl. lepy) sitä turmiota, jonka aioit tuottaa kansallesi." Mooses pyysi Herraa pysähtymään harkitsemaan ja katsomaan historiaa, kaikkea sitä mitä he toisilleen merkitsivät, kokonaiskuvaa. Älä heitä tuota kaikkea pois, Herra. Katso sitä, mitä olemme toisillemme merkinneet, katso kaikkea työtä ja kaikkea Israel-suhteeseesi sijoittamaasi.

Huomaa 'käännä vihasi hehkusta' ja 'lepy'. Jotkut versiot käyttävät virheellisesti sanaa 'kadu', mutta hepreankielinen sana merkitsee 'kääntyä pois jostakin' eikä sillä ole mitään tekemistä sen kanssa, että on pahoillaan siitä että tuntee tuolla tavoin, se vain merkitsee kääntymistä pois tästä tunteesta logiikkaan. Mooses vetosi järkeen, siihen, että Herra vie tunteensa takaisin järkeilyprosessiensa kontrollin alaisuuteen. Se on tarkalleen sitä, mitä Herra odotti Kainilta, kun Hän kysyi ne kolme kysymystä:

"Miksi olet vihainen?" "Miksi olet surullinen?" "Jos teet oikein, eikö sitä hyväksyittäisi?" Herra yritti saada Kainia pysähtymään harkitsemaan ja katsomaan kokonaiskuvaa, heidän suhdettaan kokonaisuutena ja pyysi tätä tekemään sitä mikä on oikein riippumatta siitä, miltä Kainista sillä hetkellä tuntui.

Mooses jatkoi, tällä kertaa vedoten Herran suoraselkäisyyteen: " Muista palvelijoitasi Aabrahamia, Iisakia ja Israelia, joille olet itse kauttasi vannonut ja sanonut: 'Minä teen teidän jälkeläistenne luvun paljoksi kuin taivaan tähdet; ja koko tämän maan, josta olen puhunut, minä annan teidän jälkeläisillenne...' Niin Herra katui (leppy koskien) sitä turmiota, jonka hän oli uhannut tuottaa kansallensa." Mooses vetosi liittoon, kokonaiskuvaan saadakseen Herran ottamaan etäisyyttä tuohon kiivaaseen hetkeen ja kuohuviin tunteisiin. Mooses sai Herran pysähtymään harkitsemaan ja katsomaan kokonaiskuvaa. Se on sitä, mitä Herra teki Kainin kohdalla, yritti saada tämän näkemään sen kokonaiskuvan, että vain tekee oikein riippumatta siitä, miltä Kainista sillä hetkellä tuntui.

Herra kertoi Barbille seuraavaa kun Barbilla koski suuresti erään ystävän loukkaantuminen ja ystävyysuhteen katkaiseminen hänen kanssaan: "Älä muuta hetkeä elämän mittaiseksi. Kyse on vain hetkestä." Hän saattoi ottaa etäisyyttä kivun tunteisiinsa tuon sanan myötä – tietysti häneen yhä sattui ja hän oli joutunut tämän ystävän kypsymättömyyden uhriksi, eikä hän sallisi itsensä tulla tämän ihmisen satuttamaksi uudelleen, mutta kyse oli vain hetkestä, joten Barb jatkoi eteenpäin ja lakkasi katsomasta peruutuspeiliin sitä, mikä oli menetetty ja keskittyi nykyhetkeen.

Helposti lähestyttävä kiihkeiden tunteiden keskellä

Se, että Herralla oli raivon tunne ja että Hän oli halukas siihen, että vaivainen ihminen puhuu Hänelle,

paljastaa sen, kuinka nöyrä ja helposti lähestyttävä Hän on, ja kuinka meidät on kirjaimellisesti luotu Hänen kuvansa kaltaisiksi – sillä voimme nähdä itsemme Hänen tunteissaan. Ja meidän on määrä olla Hänen kaltaisensa tässäkin, helposti lähestyttäviä jopa raivon keskellä.

Tämä helposti lähestyttävyyys sellaisten tunteiden keskellä, jotka vellovat ympäriinsä uhaten räjähtää kaikkien polullamme olevien päälle, on jotakin sellaista, mitä myös meillä on sydämessämme – ajattelepa sitä – Mooses yksin seisoj Herran raivon ja koko kansakunnan edessä, ja Herra salli itselleen puhuttavan tuolla tavoin. Hän salli itsensä tulla tynnytytyksi, olla järjen puhumisen kohteena keskellä tunteitaan. Meidän täytyy olla sen kaltaisia – varmasti Hän salli tämän tapahtuman tulla kirjatuksi muistiin meille opetuksesi ja esimerkiksi!

Kypsytön kristitty ja hänen tunteensa

Tässä näemme jälleen, mikä arvo on sillä, että on yhteydessä toisten uskovien kanssa, jotka voivat puhua elämäämme. Voisimme sanoa, että Mooses oli samalla hengellisellä aaltopituudella Herran kanssa – heidän suhteensa oli sellainen, että he saattoivat puhua toistensa elämään, sillä "Herra puhui Moosekselle kasvoista kasvoihin, kuten ystävälle puhutaan." (2 Moos. 33:11, suomennos tässä).

Kuten olen aiemmin sanonut, kuka tahansa voi sanoa olevansa uudestisyntynyt, mutta onko näin vai ei, on mahdotonta todistaa. Sen tähden Jumala suunnitteli vanhurskautensa tulevan ilmi ja käsitellyksi ihmissuhteiden puitteissa. Pelastus, ollen hengen ihmisestä, pysyy todentamattomana, jollei oteta lukuun sitä, että se tulee ulkonaisesti ilmi niissä ihmissuhteissa, joita meillä on. Tarvitsemme sitä, että toiset puhuvat elämäämme, hiovat pois terävät särvät, ovat Herran käytössä niin että saavat meidät näkemään itsemme toisten silmin. Se on vaikeampi tie seurattavaksi, läpinäkyvyyden ja nöyryyden tie, tie jolla ihminen katsoo kaikkea ja kaikkia Jumalan kätten töinä jotka voivat puhua elämäämme, vaikkapa tahattomastikin, vaikka taustalla olisi paholainen, joka yrittäisi tuhota meidät – me etsimme sitä, mitä Jumala voi tehdä hirveästä tilanteesta ja kuinka sitä, minkä paholainen tarkoitti meidän tuhoksemme, Jumala voisi käyttää kasvattamaan ja vahvistamaan meitä.

Kun loukkaamme, useimmiten se on meidän taholtamme tahatonta, mutta toisen näkökulmasta olimme epäkohteliaita tai sarkastisia tai meillä oli asenneongelma, joten toinen koki oikeutetuksi katkaista yhteys.

(Meidän korkean teknologian maailmassamme tätä pahentaa se, että sähköpostit ja tekstiviestit eivät välitä tunteita ja sävyä, ja sen tähden lukija voi liittää minkä tahansa haluamansa tunteen tai sävyn lukiessaan sähköposti- tai tekstiviestiä. Hymiöt keksittiin välittämään viestin tunne ja sävy, koska se, mitä sähköpostiin tai tekstiviestiin on kirjoitettu, ei voi sitä tehdä).

Olen nähnyt seurakuntien jakaantuvan, koska puolet seurakunnasta oli tyytymätön siihen, että toinen puoli äänesti pyhäkön kokolattiamaton väriksi tummanvihreän viinipunaisen sijaan. Tiedän ystävyysuhteiden päättyneen, kun toinen oli sanonut, ettei hänellä ole juuri nyt aikaa puhua, ja toinen loukkaantui ja pahoitti mielensä niin, että jätti ystävänsä ikään kuin tällä olisi rutto. Tiedän vielä erään seurakunnan jakaantuneen, koska uusi pastori siirsi ehtoollismaljan ja – leivän kantavan pöydän lavalta lattiatasolle lavan eteen.

Ja kuitenkin nuo samat ihmiset, jotka niin pikaisesti katkaisevat yhteyden kanssasi, pysyvät työpaikassaan, kun joku töissä loukkaa heitä tai heidän pomonsa huutaa heille tai heidän yrityksellään on terveystakuutus, joka kattaa tilanteita jotka eivät ole heidän näkemystensä mukaisia tai he jatkavat elokuvateatterissa sellaisten elokuvien katselemista, joissa Herran nimeä käytetään epäkunnioittavassa yhteydessä... mutta anna kun toinen veli tai sisko sanoo "juuri nyt minulla on kiire" tai "en nyt vain voi käsitellä tätä nyt, voidaanko palata asiaan" niin he katkaisevat yhteyden.

He ainoastaan ole tekopyhiä, vaan tuo tekopyhyys paljastuu siinä tosiasia, että he ovat tunteiden

johdattamia. Hengen johdattama järki ei heitä pois pitkää ja hyvää ystävyyttä tai lähde pois seurakunnasta, koska puolet äänesti sellaisen värin puolesta, jota he itse eivät äänestäneet.

Mitä teet kristittyjen suhteen, jotka elävät kristityn elämänsä tunteiden johtamina sen sijaan, että heitä johdattaisivat järki ja halu kasvaa kypsyydessä?

Ja tästä jatkamme ensi viikolla. Siihen saakka, siunauksin,
John Fenn

Controlling your emotions #5

Tunteiden hallinta, osa 5

Hei kaikki,

Mitä teemme niiden ystävien ja perheenjäsenten suhteen, joiden päätöksentekotaidot muistuttavat oravan vastaavia taitoja sen yrittäessä ylittää kadun? (Ja jostain syystä he ottavat meidät mukaan matkustajiksi matkalleen tunne-elämän vuoristoradalla.)

Missä vaiheessa mahdollisesti yritämme ole se henkilö, joka pääsee läpi ja voi puhua tällaisen henkilön elämään?

Kun sallimme tunteidemme päästä valloilleen, laskemme puolustuksemme. Sananlaskut 25:28 sanoo, että kuin kaupunki, varustukset (puolustusmuurit) hajalla, muuria vailla, on mies, joka ei mieltänsä hillitse. Tunteiden pohjalta eläminen ja päätösten tekeminen vain avaa ihmisen tuholle. Hän on epävakaa ja hänen elämänsä todistavat näkevät selvästi, että hänen päätöksillään ei ole mitään logiikkaa eikä niissä vain ole järkeä.

Jaak. 1:5-8 varoittaa meitä, että jos etsimme Herran viisautta, silloin se tulee tehdä täysin sitoutuneena - kahtaalle horjuva mies on yhtä epävakaa kuin meren aallot "älköön sellainen ihminen luulko Herralta mitään saavansa." Toisin sanoen jos tunteesi ovat kuin vuoristorata Jumalan tahdon etsimisen suhteen, "missaat" Hänet. Et tunnista Hänen johdatustaan - et tule saamaan sitä viisautta Häneltä, jonka sanoit haluavasi. Jumalan palveleminen vaatii koko sydämen, koko mielen, koko ruumiin.

Tunteiden pohjalta elämisen ongelma

Koska suuri osa seurakuntakulttuurista samastaa tunteet voiteluun, ei ole mikään ihme, että ihmiset usein samastavat Jumalan ohjauksen heidän elämässään siihen, miltä heistä sillä hetkellä tuntuu. Jos joku sanoo sinulle 'Eilisiltana minulla oli rauha, mutta tänä aamuna en ole varma' - se tarkoittaa, että hän todennäköisesti sai Jumalan rauhan ja ohjauksen eilen illalla, mutta yön ja aamun pikkutuntien aikana epäily ja vielä tärkeämpänä tekijänä pelko, hiipivät tilanteeseen ja hän salli Jumalan rauhan vaimeta taustalle - omasta valinnastaan, ei Hänen! Hänen puutteensa ajatustensa ja tunteidensa kontrolloimisessa jättää hänet hämmentyneeksi.

Tämä nähdään erityisesti sellaisten sinkkujen tai sellaisten naimisissa olevien kohdalla, jotka avioliitossaan kantavat vierasta iestä epäuskoisen aisaparina, joilla ei ole puolisoa tai läheistä ystävää puhumassa elämäänsä, sillä tuollainen henkilö hioisi teräviä särmiä ja tasoittaisi hänen tunteidensa vuoristoradan ylä- ja alamäkiä. Sosiaalinen media on täynnä tällaisia ihmisiä ja sen voi nähdä heidän julkaisemiensa "postautusten" huomion keskipisteen voimakkuudesta, sillä ihminen, jolla on toisia puhumassa elämäänsä, ei olisi julkaissut sellaisia.

Sinun ei tarvitse tuntea tuolla tavoin! Käsite, että voi ottaa auktoriteetin tunteidensa yli, on vieras kovin monille ihmisille, osittain siksi, koska kukaan ei ole koskaan sanonut heille, että 'sinun ei tarvitse tuntea tuolla tavoin', ja osittain siksi,

että on maailman kulttuuria elää tunteiden pohjalta. Lasten kohdalla käytetään usein sanontaa 'pitkästyminen on valinta'. Pitkästyminen on tunne, joka tulee keskittymisen kohteeseen ja toiminnan puutteesta. Pitkästyminen on valinta, sillä jos ihmisestä 'tuntuu' siltä, hän voi nousta ylös ja löytää jotakin mihin keskittyä.

Ole riittävän kypsä ja pane syrjään eroavaisuudet niin että rakastatte toisianne.

Tunteet tulevat, jos teet oikein, mutta älä odota lämpimiä tunteita ennen kuin teet oikein. Oikeat tunteet seuraavat oikeita ajatuksia ja oikeita päätöksiä. Sydämessäsi tiedät, että Jeesus rakastaa tuota ressurkkia ja niin sinäkin, ehkäpä yksistään siitä syystä - mutta Hän kuoli hänen puolestaan, joten on olemassa tietty määrä kunnioitusta ja hyvän toivomista, joka liittyy Jeesukseen rakkauteen häntä kohtaan - heti kun mukaudut Jeesuksen rakkauteen ja rakastat tuota ihmistä hengestä hänen henkeensä, ja havaitset hänessä olevan armon, sen jälkeen muu jää syrjään. Tuo toinen saattaa soittaa tänään ja sinä olisit valmis jatkamaan suhteessanne siitä mihin jätite ennen kuin asiat menivät pieleen - mutta tuo toinen on niin jumissa luopumuksen tilassaan ja elää niin menneisyydessä tehden siitä nykyhetken todellisuutta itselleen samalla kun sinä olet jatkanut matkaasi ja jatkanut kasvamista Kristuksessa.

Kuinka käsitellä tuollaista ystävää?

2.Tim. 2:23-26: "Typeriä ja tietämättömiä kysymyksiä välttä tietäessäsi niiden vain synnyttävän riitoja. Herran palvelijan ei pidä ajautua mukaan toisten ihmisten riitaan, vaan olla lempeä kaikille ihmisille, altis opettamaan ja olemaan kärsivällinen. Sävyisyydessä opettamaan niitä, jotka vastustavat itseään, josko Jumala ehkä antaisi heille katumuksen ja he tunnustaisivat totuuden, niin että he saattavat selviytyä pois paholaisen ansasta paholaisen otettua heidät vangiksi miten tahtoo."

(suomennos tässä)

Kysymäni kysymys on tämä: mitä meidän tulee tehdä ihmisten suhteen, jotka elävät tunteidensa pohjalta?

Huomaa ne neljä kohtaa jotka olen yllä alleviivannut: - "...opettaa niitä jotka vastustavat itseään", "katumuksen ja he tunnustaisivat totuuden", " että he saattavat selviytyä pois", ja "...(paholaisen ansasta) paholaisen otettua heidät vangiksi miten tahtoo."

Meidän osamme on opettaa. Piste. Rakenna silta heidän suuntaansa näyttäen heille tien oikeaan ajatteluun.

Gal. 6:1-5 sanoo samalla tavoin, että meidän tulee 'ojentaa sävyisyyden hengessä varuillamme ettemme itse joutuisi kiusaukseen' - toisin sanoen ymmärryksellä, että me kaikki teemme syntiä, he vain tekevät syntiä eri tavalla kuin me. Paavali jatkaa sanomalla Gal. 6:2:ssa, että jos he meitä kuulevat, kannamme toistemme taakkoja.

Mutta hän sanoo, että jos he eivät meitä kuule ja sen sijaan torjuvat neuvomme ja ajattelevat itsestään enemmän kuin heidän pitäisi, sitten heidän täytyy kantaa oma taakkansa ja elää sen mukaisesti ja heidän päätöksensä paljastaa, olivatko he

oikeassa vai väärässä (jakeet 3-5). Hän jatkaa sanoen, että Jumalaa ei pilkata, Hän tulee antamaan jokaiselle sen, mitä ansaitsemme tai olemme kylväneet, sillä se on oikein.

Paavali käski Timoteusta viestissään 2. Tim. 2:23-26:ssa opettamaan niitä, jotka vastustavat itseään (he ovat sokeita sille tosiasialle, että he vastustavat itseään sotkeutuessaan asioihin liittyviin tunteisiin), mutta meidän ei pitäisi sallia itsemme ajautua mukaan heidän omaan riitaansa. Pysyttele tunnetasolla erossa, vaikka tunnetkin myötätuntoa heitä kohtaan, vaikka näetkin, minne he ovat suuntaamassa, vaikka haluaisit koko sydämestäsi pelastaa heidät - heti kun opetat heitä, heidän täytyy tehdä oikeat päätökset, heidän täytyy ottaa tunteet hallintaan.

Kuten sanotaan, ensimmäinen sääntö kuopasta pois pääsemiseksi on lakata kaivamasta. Koska he ovat tottuneita tekemään päätöksiä tunteiden pohjalta, jotkut ihmiset eivät näe, että he ovat kaivamassa kuoppaansa syvemmäksi. Ei ole olemassa mitään hengellistä ylöstempausta, jolla pääsisi pois kuopan pohjalta välittömästi maan tasolle seisomaan kuopan päälle tai jolla täyttäisi kuopan. Jumala antaa meille sen mitä ansaitsemme, ja tekemämme asian tekemättömäksi saaminen voi viedä vuosia, mutta se on oikein.

Huomaa jälleen, mitä Paavali sanoi heistä 2. Tim:ssa - 'katumuksen ja he tunnustavat totuuden'. Jossain vaiheessa tunteen johdattaman ihmisen täytyy rauhoittua, alkaa ajatella ja myöntää virheensä. Se on niin yksinkertaista. Mitään todellista edistystä tunne-elämän parantumisen suuntaan ei voi tehdä ennen kuin heillä on elämästään selvä varmuus, ilmestys, oivallus.

Ja pahin asia ihmisellä, joka elää ja tekee päätöksensä tunteiden pohjalta, on se, että '(paholainen) on ottanut hänet vangikseen miten tahtoo.' Jälleen, "että he saattavat selviytyä pois paholaisen ansasta." Kukaan ei voi tehdä sitä heidän puolestaan, heidän täytyy tehdä se.

Päätämme tämän ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn

Controlling your emotions #6

Tunteiden hallinta, osa 6

Hei kaikki,

Tässä eräänä päivänä kuulin vanhassa televisio-ohjelmassa vitsin, jota en ollut kuullut sitten sen, kun kuudennen luokan opettajani kertoi sen meille yrittäen saada meidät ajattelemaan innovatiivisesti - tarkoittaen sitä, että etsitään ratkaisuja ilmiselvien vastausten ulkopuolelta.

Vitsi on tämä: viikoittain eräs meksikolaispoika tapasi ajaa Meksikon ja Yhdysvaltain välisen rajan yli pyörällään säkki selässään. Joka viikko hänet pysäytti sama Yhdysvaltain rajavartija, joka tutki säkin havaitakseen sen joka viikko olevan täynnä hiekkaa. Tätä jatkui monta viikkoa, kunnes eräänä päivänä tuo rajavartija oli vapaata iltapäivää viettämässä Meksikossa ja sattui näkevään tuon pikku pojan. Hän pyysi poikaa kertomaan, mitä tämä oli tekemässä ajaessaan edestakaisin hiekkasäkki selässään. Poika vastasi:

"Salakuljetin polkupyöriä."

Tämä on se tapa, jolla paholainen toimii tunteissamme - hän saa meidät keskittymään hiekkasäkkiin samalla kun hän salakuljettaa todellisen tarkoituksensa suoraan meidän elämäämme - tuon sellaisen meille kiljuvan asian kuten pelko, raivo, viha, ylimielisyys yms.

Voisin kertoa teille tarinan toisensa jälkeen

Voin hyvin kuvitella, että useimmat meistä kuuluvat tunteidensa pohjalta elävien ihmisten uhreihin. Ihmiset ottavat minuun säännöllisesti yhteyttä kysyen, mitä tehdä sellaisen ystävän suhteen, joka on yhtäkkiä katkaissut ystävyysuhteen eikä kysyjällä ole harmainta aavistusta siitä miksi tai tuo toinen on katkaissut ystävyysuhteen jostakin vähäpätöisestä syystä. Olen luetellut useita kokemuksia muutaman viime viikon aikana, mutta tuloksena on se, että viatonta ystävää, perheenjäsentä, työtoveria, seurakuntakaveria sattuu tunnepohjalta tehty päätös lopettaa ystävyys.

Paavali kirjoitti joukolle tunteiden johdatuksessa toimivia uskovia ensimmäisessä kirjeessään Korintissa olevalle Kristuksen ruumiille sanoen, että se tosiasia, että he ovat ajautuneet riitoihin, kateuteen ja kuppikuntaisuuteen paljastaa, että he ovat pelkkiä vauvoja Kristuksessa. Hän sanoi 1. Kor. 3:3:ssa, että he olivat lihallisia ja elivät kuin uudistisyntymättömät. Hän sanoi, että tässä vaiheessa heidän pitäisi syödä vahvaa hengellistä ravintoa, mutta he ovat kykenemättömiä vastaanottamaan sitä, sillä he pysyvät vauvoina, koska he ovat tunteiden vallassa ajautuneet riitoihin, kateuteen ja kuppikuntaisuuteen. Hän sanoi heille, että jos he jatkaisivat niin, he pelastuisivat, mutta he toisivat mukanaan taivaaseen vain puuta, heinää ja olkia, jotka palaisivat tuomiolla.

Huomasitteko...

Jeesus ei juossut rikkaan nuorukaisen perään kun tämä oli kieltäytynyt Jeesuksen kutsusta myydä kaikki ja seurata Häntä. Huomasitteko Joh. 6:66-67:ssa että kun monet opetuslapset lakkasivat seuraamasta Häntä koska eivät ymmärtäneet Hänen vertaustaan ja sitä mitä Hän tarkoitti, kun Hän puhui lihansa syömisestä ja verensä juomisesta, Jeesus ei juossut heidän peräänsä?

Jeesus asettaa eteemme tehtäväksi päätöksen, tienhaaran, sisäisen ilmestyksen sen tekemisestä, mikä on oikein tai minkä tunnemme haluavamme tehdä. Sitten Hän katselee. Kuten Kainin kohdalla, Hän rohkaisee meitä hengen ihmisisämme tekemään oikein, saamaan hallintaamme synti ja tunteemme - mutta Hän antaa meidän tehdä päätöksen.

Kun joku ystävä käyttäytyy huonosti, meidän täytyy tajuta, että hänen täytyy oikaista itseään. Yritä sävyisästi auttaa, ja jos hän katuu ja tunnustaa virheensä ja kiittää meitä viisaasta neuvosta - ylistys Jumalalle siitä, että olemme saaneet ystäväemme takaisin. Jos ei, hänen täytyy elää sen mukaisesti ja meidät potkaistaan sivuun. Mikään katastrofi ei ole yksittäinen tapahtuma, ja se on totta elämän suhteen.

Okei, takaisin Kainiin... aloitetaan aivan tämän sarjan alusta

Jopa sen jälkeen, kun Kain oli murhannut veljensä, Herra tuli hänen luokseen - tajutkaa se - Herra tuli hänen luokseen ja tarjosi hänelle mahdollisuutta olla rehellinen kysyen: "Missä on veljesi Abel?" Kain vastusti itsepäisesti ja sen sijaan, että olisi tunnustanut suoraan sen mitä oli tehnyt, hän vastasi valheella ja kysymyksellä:

"En tiedä. Olenko veljeni vartija?" Aivan seuraavassa jakeessa 1. Moos. 4:10:ssä Herra kertoo Kainille, että tietää mitä tämä oli tehnyt - katsokaa Herran armollisuutta! Ja Hän on sen kaltainen meidän suhteemme yrittäen alituisesti tavoittaa meitä eri tavoin, eri näkökulmasta, yrittäen saada meitä olemaan rehellisiä itsensä ja Hänen suhteensa.

Tämän sarjan perimmäinen teema on ollut henkilökohtainen vastuu, sillä se on sitä, mihin Herra meidät alituisesti vetää takaisin - ole rehellinen ja ota vastuu siitä, mitä ajattelet, mitä tunnet, mitä päätät elämässä. Tunneihminen kieltäytyy olemasta henkilökohtaisesti vastuussa elämästään - hän valehtelee toisille pienin 'valkoisin valhein', harmittomin valhein, hän luulee, ja kuitenkin voimme nähdä, että kyse on selvistä valheista. Hän valehtelee itselleen käyttäen kontrolloimattomia tunteita peittämään pelkonsa ja kieltäytymisensä ottamasta vastuuta.

Et ole robotti

Älä saa sellaista vaikutelmaa, että puhuisin siitä että tulisi olla tunteeton robotti, sillä sitä en tarkoita. Tunteilla on paikkansa, sillä niiden kautta tunnemme ne tosiasiat, jotka älymme meille kertoo. Tunteidemme on siten määrä työskennellä yhdessä älymme kanssa, kumpaakin puntaroidaan suhteessa toiseen, mutta tunteidemme on määrä aina olla alamaiset Herran oikeudenmukaisuudelle, tuntuupa meistä siltä tai ei - saatamme tunteemme logiikan ja luottamuksen alaisiksi.

1.Sam. 30:1-6:ssa Daavid ja hänen miehensä tulevat kotiin Siklagiin havaitakseen vain kaupungin palaneen ja joka ikisen ihmisen tulleen viedyksi pois vankina. Heidän vaimojaan ja lapsiaan ei löytynyt mistään, kaupungissa ei ollut kuollutta ruumistakaan - ja jatkeessa kuusi sanotaan, että Daavidin miehet halusivat tappaa hänet kivittämällä, mutta 'Daavid rohkaisi mielensä Herrassa'. Lukiessasi alla olevan psalmin neljä ymmärrä, että Daavid puhuu miehilleen, jotka haluavat tappaa hänet, yrittäen rohkaista heitä olla antamatta tunteilleen valtaa, vaan sen sijaan saada heidät kääntymään Herran luo.

Daavid kirjoitti psalmin neljä tuolla hetkellä ja se on kuvaus siitä, kuinka Daavid lähestulkoon antoi tunteidensa ottaa vallan tässä hyvin tunteikkaassa tapahtumassa.

Mutta se myös näyttää kuinka hän palaa takaisin uskoonsa ja luottamukseensa Herraa kohtaan ja lopulta Herra näytti heille, kuinka saada takaisin joka ikinen ihminen. Jos Daavid olisi antanut tunteilleen vallan, hän ei olisi koskaan ollut tilassa, jossa olisi voinut saada Herran ohjeet tilanteen palauttamisesta ennalleen.

"Vastaa minulle, kun minä huudan, sinä minun vanhurskauteni Jumala, joka ahdingossa avarrat minun tilani. Armahda minua, kuule minun rukoukseni. (Voitko kuulla hänen epätoivonsa - hänen miehensä puhuvat hänen tappamisestaan, hänen vaimonsa on otettu vangiksi, hän on peloissaan ja yksin - joten hän puhuu miehilleen)

"Te miehet, kuinka kauan minun kunniaani pidetään pilkkana, kuinka kauan te rakastatte turhuutta, etsitte valhetta? Tietäkää: ihmeellinen on Herra hurskastansa kohtaan (heidän vaimojaan ja lapsiaan ja heitä itseään kohtaan, jos he pysyvät uskollisena Herralle). Herra kuulee, kun minä häntä huudan. Vaviskaa, älkääkä syntiä tehkö. Puhukaa sydämissänne vuoteillanne ja olkaa hiljaa. Sela. (pysähdy, ajattele tätä)"

"Uhratkaa vanhurskauden uhreja ja luottakaa Herraan. Moni sanoo: "Kuka antaa meille sitä, mikä hyvä on?" Herra, käännä sinä meihin kasvojesi valkeus. Sinä annat minun sydämeeni suuremman ilon, kuin heillä on runsaasta viljasta ja viinistä. Rauhassa minä käyn levolle ja nukun, sillä sinä, Herra, yksin annat minun turvassa asua. "

Daavid ja hänen miehensä menivät tuolle tunteiden vuoristoradalle, mikä oli täysin ymmärrettävää, mutta he kuuntelivat uskoaan ja ottivat tunteensa, ajatuksensa ja pelkonsa ja huolensa hallintaan ja taipuivat uskomaan ja luottamaan Herraan - ja kuten Daavid totesi, hänellä oli rauha. Salli itsellesi tuo tunne, mutta älä ole kuin Kain, joka valitsi elää tunteidensa kautta ja päätyi tekemään erittäin huonon päätöksen. Ole kuin Daavid, joka keskellä pelkoa ja huolta löysi rauhan ja levollisen unen - koska hän luotti, että Jumala oli uskollinen ja olisi uskollinen taas kerran tässä tilanteessa. Aamen!

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn